

Prijubite naša Jura!

Veseli me, da si se me po dol-
gemu vendar so enkrat spomni-
li, da me obiščete & malom
vističami. In hitro, krajega, raz-
vidno, da so prav dobro imat,
ker nas vse meina veseli,
da mi bi se dobro počutili, da
nam niso vedno pred očmi
tivi spomini Gubega, Ivana,
Kateri nas vedno zlastijo
poselona po Ivanu. Katera
neprenehoma, jako in edihugo
po tej predobri duri.

Nobena hčerila jo ne pominu-
je. Misliha sem, da jo bado
Kaj. Tvoja ljubke vestice pot-
kariše, a Andri te miso mi car,
veselilo ali potolcarilo prera,
lastno Ivanke. Vedno klivo
Ivan, Ivan te nekaj sta me
pustili samo, ah te nekaj
miseri jaz umrla na mesto
Tebe, zlat, dusa. Da bi se
Ti bilo doma, dobra nasa. Misi
se Kamaj. Te takamo magice
bi ji. Ti enala Kaj belj to
kerilnih besed. na skro ji
pokladati. Pojimo se, da An-
dri ona Kaj ne oboli. Ker spi
malo in jej skoro mi.

Grab smo se pustili lepo
popraviti in nanj napravilo smo
veliko križ & samih belih in
plevitih cvetlic, ne zabi me.
Jutri aka se vreme Kaj ne po-
kvari grevi & Ivanke v Ljub.
mavi veliko & nakupiti med
drugem Andri spominsko ploščo
& ljubega Ivana. Pred per-
dnevi bili so aka v Ljubljani,
in Andri v Borovnici pri g. Stri-
m in g. Tetki.

Vert pred niso je popolnoma
obdelan, drevje lepo cvetove
ponosno se giblje vstred naoble-
zne sapice in obljubljeni obilne
ga sadu, ptiki veselo prepeva,
ja, vse se veseli ljube sponke.

di, le mi z zlobotvornim srcem
ponavljamo vestice katere je
ljubi Ivan Spombad v lasti
skup sestavit:

Spombad je to, Spombad je to,
A najem pres mi min,
Sre je pravo, srečno mi,
(Karaj si z dravo mi zeli.)
Karaj si z dravo mi zeli.

Vapitala bi Ti se maršikaj, a
Ber imam se veliko dunge pis
ve Roncam, posebnor Ber mislin
da magore v kratkem Raj vi
dimu. Sprejmi garke poljubo
od vsih Trajih ljubih, pose
no pa, od Traji Te ljubce
Julije